

§ 6.

Skatten bortfalder eller nedsættes forholdsvis, saafremt den skattepligtige indgiver Ansøgning derom og overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at hans Merindtægt i Henhold til denne Lov helt eller delvis skyldes Livrente, Gave, Lotterigevinst, Ophør af Aftægtsydelse, Indtægt af Livs- eller Ulykkesforsikringssummer eller af Arv, som er tilfaldet den paagældende efter 1. Januar 1915; for Arvs Vedkommende gælder denne Bestemmelse dog ikke ud over 5 pCt. af Arveløbet.

Hvis der er paalignet den skattepligtige Tillægsskat i Henhold til denne Lov, kan Nedsættelse ikke finde Sted til et lavere Beløb end det, der er paalignet som Tillægsskat.

Endvidere kan Skatten bortfalde eller nedsættes forholdsvis, saafremt et her hjemmehørende Selskab overfor Finansministeren paa en efter dennes Skøn fyldestgørende Maade godtgør, at Merindtægten helt eller delvis skyldes Udbytte, som er tilfaldet Selskabet som Aktionær eller Andelshaver i et eller flere her hjemmehørende Selskaber, og at dette Udbytte allerede har været medtaget ved Ansættelse til Merindkomstskat. Skattens Nedsættelse kan dog i saadant Tilfælde kun udgøre det Beløb, som af det udbyttegivende Selskab er svaret eller skal svares i Merindkomstskat af det omhandlede Udbytte.

§ 7.

Skattepligtige Personer og Selskaber, der som Følge af Bestemmelsen i Lov Nr. 129 af 10. Maj 1915 § 6, 2det Stykke, ikke blev ansat til overordentlig Indkomstskat til Staten for Skatteaaret 1915—16, og som i Medfør af Bestemmelsen i Lov Nr. 140 af 20. Marts 1918 § 7 skal ansættes til Merindkomstskat for Skatteaaret 1919—20 efter Reglerne i nævnte Lov, bliver i Stedet at ansætte til Merindkomstskat efter Reglerne i nærværende Lov.

De nævnte skattepligtige skal derhos for Skatteaaret 1920—21 ansættes til Merindkomstskat efter Reglerne i nærværende Lov af de Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for nævnte Skatteaar overstiger Gennemsnitsindkomsten for de to af Skatteaarene 1912—13, 1913—14, 1914—15 og 1915—16, i hvilke Indkomsten har været højest.

For Selskaber, der beskattes i Henhold til denne Paragraf, gælder Indkomstprocenten de Skatteaar, for hvilke Skat skal svares, dog at Bestemmelsen i § 3, næstsidste Stykke, bringes til Anvendelse, naar Betingelserne herfor foreligger.

B. Tillægsskat.

§ 8.

Skattepligtige Personer, der for Skatteaaret 1919—20 ansættes til en skattepligtig Indkomst af 6000 Kr. eller derover, udreder for det nævnte Skatteaar foruden den sædvanlige Indkomstskat en særlig Tillægsskat til Staten efter nedenstaaende Skala: